

متن پرسش

سلام علیکم: استاد عزیز امروز برای خودم بسیاری از حرفهای شما و تعبیر امیدبخش و دلگرم کننده و عمیق تان درباره گام دوم و آینده روشن این انقلاب و متنی که بنام آینده ما چه آینده ای است، در راهپیمایی ۲۲ بهمن ویژه در شهر خودمان اصفهان معنا شد و ملموس بود. حداقل چیزی که من در میدان امام روز ۲۲ بهمن دیدم، حضوری از مردمی بود که الحق در دوره هیچکدام از انبیاء و اولیاء نبودند و باور کردند: «ان تتقوا الله يجعل لکم فرقانا». مردمی که از جناح محوری های برآمده از تئوری سیاست مدرنیته و دوقطبی های سیاسی تمدن غرب در حال گذارند و هر چه بیشتر به نظریه سیاست دینی و افق تمدن اسلامی چشم دوخته اند و شاخص ها را معیار می دانند نه اشخاص. جالب تر برایم آنجا بود که وقتی وارد میدان شدم چندین جوان که پوشش و شاید بعض عقایدشان با مثل منی متفاوت باشد، پلاکاردی دست گرفته بودند و نوشته بودند به عشق سردار دلها برای اولین بار در راهپیمایی می آییم و ما رویشهای انقلاب و جوانان همین مرز و بوم هستیم. گویی ولایت و معیارهای ولی، در عمق جان مردم مان رفته و آنها باور کرده اند که ولایت و تداوم آن در ولایت فقیه، فرقان جبهه حق و باطل در عصر حاضر است. امیدوارم ما با نظر هر چه بیشتر به اصل توحیدی و حقیقت ریشه ای انقلاب مشکلات را حل کنیم همانطور که فرمودید هر چه پدیده ای جلو تر برود به اصل و اولش بیشتر نزدیک می شود و آینده ما به ازای آغاز است. ان شاء الله این مصائب و مشکل ها، با ایثار در راه تمدن نوین اسلامی و احیاء تفکر دینی ذیل رهنمودهای حضرت آقا مرتفع گردد و ما ذیل این انقلاب، به معرفت عمیق دینی برسیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحمدالله نور پروردگار به صورت خاص به صحنه آمده. باید مواظب بود با تنگ نظری امثال ما و خودخواهی ها و تکبر و تحجرها؛ آن نور را در حجاب نبریم. امید است که غزل شماره ۸۱ که اخیراً برای سایت ارسال شده، ما را متذکر این امر بنماید. موفق باشید